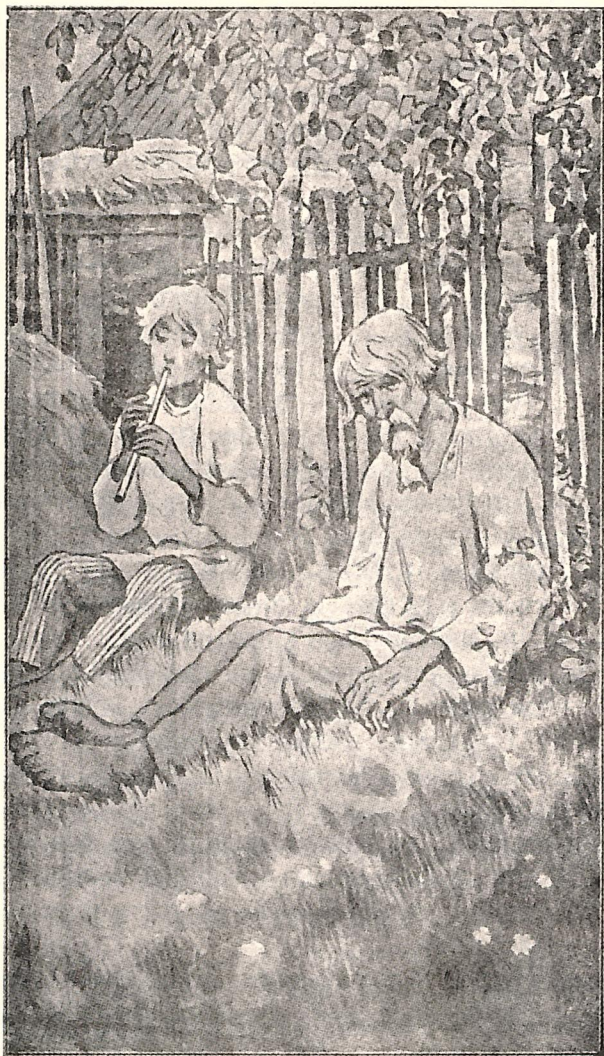

— Посвири миличко, посвири! . . . Нашиѣ не обичатъ пѣснитѣ, при тѣхъ не трѣбва. А хубаво свиришъ... И на душата става по-весело. Тжгата се забравя . . .

Момчето свирѣло на своята свирка всичко, що умѣло: нѣкога чуруликало като птица, нѣкога пѣло пѣсни. Случвало се, куцията слушалъ, слушалъ, па почвалъ да плаче.